

Hyattan

– KANBER İHSAN · 03 Mayıs 2015

ne beklediğim az çok bellikocaman salonlu bir evle başlayalım
uzaklarda....
kocaman salonlu bir evle başlayalım

yolu gözlenen bir sevgili
armut ağaçları// kiraz bir iki nar

kapını açar serçeler sabahın serinliğinde
sonra umut
ne kötü şeydir o umut

giden!
yüreğini de götürür beraber
yanlız kaldığın zaman
uzun kavakların yeline bırakırsın kendini

bir bütün olabiliyorsa bedenin
korkma kafan yüreğin
döneceği yer elbet sanadır

yüreğim acemi

sızıları uzun dereler boyu akar
sürekli yer kalmaz yazı tahtası gibidir
silersin eskileri
bir köşede torpilli olan küflenmiştir belki
kıyamazsın işte
nedenini sende bilmeden
beklersin!

hayat çocukların sesiyle coşkulu
daha bir seversin
sonra
sana benzediği için kızarsın.